

Sygn. akt IV KO 84/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

w sprawie **Ł. K.**

oskarżonego z art. 248 § 1 d.k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 października 2013 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w J.

z dnia 2 września 2013 r.,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ł.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 września 2013 r. Sąd Rejonowy w J. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy Ł. K., w trybie art. 37 k.p.k., do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Ł. Jako powód swojej inicjatywy Sąd Rejonowy wskazał stan zdrowia oskarżonego Ł. K., który uniemożliwia jego uczestnictwo w postępowaniu karnym przed Sądem Rejonowym w J.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Przez „dobro wymiaru sprawiedliwości”, stanowiące – stosownie do treści art. 37 k.p.k. – przesłankę odstąpienia od reguł właściwości miejscowej, należy między innymi rozumieć potrzebę doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który bez podjęcia takiej inicjatywy, wydaje się być – w stwierdzonych okolicznościach – mało realny. Tak będzie w szczególności wówczas, gdy ustalony, stosowną opinią biegłego, stan zdrowia oskarżonego w sposób istotny utrudnia stawienie się przez niego w sądzie miejscowo właściwym, a równocześnie jednak pozwala na jego uczestnictwo w procesie przed sądem miejsca jego zamieszkania (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2013 r., II KO 7/13, Lex nr 1277727*).

Tego rodzaju uwarunkowania zaistniały w niniejszej sprawie.

Z opinii biegłych lekarzy z Katedry Medycyny Sądowej Uniwersytetu Medycznego w Ł. wynika, że Ł. K. cierpi na liczne choroby o charakterze przewlekłym, które nie pozwalają mu na osobiste uczestnictwo w rozprawach przed Sądem Rejonowym w J. Z opinii wynika jednocześnie, że oskarżony zdolny jest do udziału w postępowaniu przed Sądem Rejonowym należącym do właściwości Sądu Okręgowego w Ł. (*t. LVII, k. 9828–9835v*).

W tej sytuacji należy stwierdzić, że określony w art. 37 k.p.k. warunek przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu został spełniony. Z ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego wynika bowiem, że przesłanka „dobra wymiaru sprawiedliwości”, zawarta w powołanym art. 37 k.p.k., przejawia się także w sprawnym przeprowadzeniu procesu, a zwłaszcza w niedopuszczeniu do sytuacji, by w ogóle mogło nie dojść do osądu sprawy z powodu przeszkody, która jest do pokonania przy wykorzystaniu szansy rozpoznania sprawy w innym sądzie (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2013 r., II KO 45/13, Lex nr 1335668*).

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.